

Arrest

nr. 55 241 van 28 januari 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 22 oktober 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 september 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 3 december 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 januari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat D. LOWYCK en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees afkomstig uit Klladernice (gemeente Skenderaj) en bent u Kosovaars staatsburger. In 2001 of 2002 – u zat toen in het tweede middelbaar – had u voor de eerste keer seks met uw klasgenoot B. D. (...). U had hiervoor al eerder nagedacht over een relatie met een man, maar had nog geen eerdere mannelijke partners gehad. U liep na school altijd samen naar huis met B. (...) en jullie hadden vaak seks in het bos. In 2002 zag u een programma op de televisie waarin gesproken werd over het homohuwelijk en de rechten van homoseksuelen in Kosovo. Nadat u in 2002 van school ging en ook B. (...) niet meer naar school ging zagen jullie elkaar nog gemiddeld twee keer per maand. U was bevriend met B. (...) en ging in het weekend ook vaak met hem zwemmen, voetballen of iets drinken. In mei 2009 vertelden uw ouders u dat ze een meisje voor

u gingen zoeken om mee te trouwen. U vertelde uw ouders dat u niet op vrouwen viel, maar mannen verkoos. Uw vader werd woedend en bedreigde u met een wapen. Uw moeder kon uw vader tegenhouden en zei hem dat u, hoe u ook was, haar zoon was en dat uw vader u niet kon vermoorden. Ook uw broers en zussen waren kwaad op u en uw broer duwde u tegen de kachel. U viel op uw hoofd en raakte gewond aan uw achterhoofd waardoor u gedurende drie uur buiten bewustzijn was. Uw moeder bracht u naar een andere kamer, gaf u een tas met kleren en geld, en liet u via het raam ontsnappen. U vluchtte naar het huis van uw tante E. (...) in Izbic. U verbleef een week bij uw tante zonder haar te vertellen wat er gebeurd was. Hierna verbleef u twee maanden of langer in verlaten huizen in de buurt van uw dorp. U had geen contact meer met B. (...) aangezien u uw telefoon thuis vergeten was en u B. (...) zijn telefoonnummer niet kende. U ging B. (...) ook niet opzoeken. U had ook met uw familie geen contact en niemand wist waar u verbleef. Overdag ging u met de bus naar Mitrovicë waar u op zoek ging naar een mogelijkheid om het land te verlaten. 's Nachts verbleef u in het verlaten huis. In augustus 2009 verliet u Kosovo en reisde u naar België, waar u op 21 augustus 2009 asiel aanvraagde. U verklaarde niet terug naar Kosovo terug te kunnen keren aangezien u vreest geliquideerd te worden door uw familie. Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legde u de volgende documenten neer: uw identiteitskaart van UNMIK (tijdelijke VN administratie van Kosovo), uitgereikt op 15 januari 2008 te Prishtinë.

B. Motivering

Er dient opgemerkt te worden dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient er gewezen te worden op het feit dat u betreffende uw beweerde relatie met B. D. (...) slechts weinig informatie kon geven. Nochtans zou u met hem van 2001 of 2002 tot 2009 een (seksuele) relatie gehad hebben, zouden jullie samen op school hebben gezeten, zouden jullie elkaar, nadat jullie in 2002 van school gingen, twee keer per maand ontmoet hebben en zouden jullie tevens telefonisch contact met elkaar gehad hebben. Zo kende u B. (...) 's geboortedatum niet, kende u de namen van zijn ouders niet en wist u niet of B. (...) broers en zussen heeft. U wist niet of het, die eerste keer dat u seksueel contact had met B. (...), ook de eerste keer voor B. (...) was dat hij seks had met een man, noch of B. (...) andere homoseksuele mannen kende aangezien u hem dit nooit gevraagd had (CGVS, p. 10, 15, 17). Bovenstaande vaststellingen zetten de geloofwaardigheid van uw beweerde relatie met B. (...) ernstig op de helling. Bovendien is het hoogst bevreemdend dat u, nadat uw familie ontdekte dat u homoseksueel bent en u het dorp ontvluchtte, tot op heden geen contact met B. (...) heeft gezocht. U verklaarde B. (...) voor het laatst drie maanden voor uw vertrek uit Kosovo te hebben gezien en niet meer te hebben opgezocht toen u in de buurt van uw dorp, en dus ook niet ver van het dorp van B. (...), in een verlaten huis woonde. U gaf hiervoor de weinig afdoende reden dat u uw telefoon thuis was vergeten en B. (...) zodoende niet kon contacteren (CGVS, p. 8-9, 12, 18). Voorts kan hier nog aan toegevoegd worden dat het opmerkelijk is dat u sinds uw aankomst in België in augustus 2009 nog geen contact heeft gezocht met andere homoseksuelen, temeer u verklaarde naar België te zijn gekomen om uw homoseksualiteit op een open manier te beleven (CGVS, p. 19).

Wat er ook van zij, u heeft onvoldoende elementen aangehaald die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De door u aangehaalde problemen zijn vooreerst louter van intrafamiliale aard. Uit niets in uw verklaringen blijkt dat u behalve met uw familieleden ooit andere problemen had, noch met andere burgers, noch met de Kosovaarse autoriteiten (CGVS, p. 20). Bovendien blijkt uit uw verklaringen tevens dat uw problemen lokaal van aard waren daar u enkel thuis in Klladernice problemen had met uw familie. U gaf weliswaar aan dat u zich niet elders in Kosovo kunt vestigen enerzijds omdat u schrik heeft uw vader elders vroeg of laat ook tegen te zullen komen en anderzijds omdat u de middelen hiervoor niet heeft (CGVS, p. 12, 19). Deze uitleg is niet afdoende. Dat u elders in Kosovo uw vader vroeg of laat misschien ook zal tegenkomen is een loutere hypothese. Dat u de middelen niet heeft om u elders te vestigen, betreft dan weer een motief van socio-economische aard dat aldus op zich geen verband houdt met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of de bepalingen uit de definitie van subsidiaire bescherming.

Voorts heeft u uw homoseksuele geaardheid nooit aan iemand toegegeven aangezien u dit niet durfde wegens de mentaliteit die er in Kosovo heerst ten opzichte van homoseksualiteit en u vreesde dat uw leven moeilijk zou worden als iedereen het zou weten. U lichtte toe dat de Albanen een ouderwetse mentaliteit hebben en dat een homoseksueel in Kosovo wordt uitgelachen, gepest en niet wordt aanvaard door de maatschappij. U zou dit evenwel nog nooit bij anderen gezien hebben (CGVS, p. 14). homoseksuelen worden, zo verklaarde u verder, in Kosovo scheef bekeken en beledigd. Ook dit had u nooit bij iemand gezien of van iemand persoonlijk gehoord. U gaf overigens aan buiten B. (...) geen andere homoseksuelen te kennen in Kosovo (CGVS, p. 17). Uit de informatie waarover

het Commissariaat-generaal beschikt en die toegevoegd werd aan uw administratieve dossier blijkt overigens dat Kosovo onder UNMIK-bestuur een wetgeving inzake antidiscriminatie van hoog internationaal niveau gekregen heeft. Hoewel het niet te ontkennen valt dat een groot deel van de Kosovaarse bevolking homoseksualiteit nog steeds stigmatiseert, blijkt dat het klimaat ten aanzien van homoseksuelen toleranter geworden is. Dit is ondermeer de vrucht van publieke campagnes die homofobie bestrijden. Daarnaast blijkt uit de beschikbare informatie dat als iemand op grond van zijn seksualiteit aan geweld of pesterijen zou worden blootgesteld – hetgeen echter niet blijkt uit uw verklaringen – de Kosovaarse politie wel degelijk voor bescherming kan en wil zorgen en dat de politie, met de steun van EULEX (European Union Rule of Law Mission in Kosovo), zal ingrijpen. Voor diegenen die vervolging vrezen zijn er immers voldoende wettelijke procedures voorzien voor de vaststelling, de vervolging en de bestraffing van misdrijven. U gaf zelf aan dat u er zeker van was dat de politie u zou willen en kunnen helpen en dat ze zou kunnen bemiddelen tussen u en uw vader (CGVS, p. 20). Desondanks deed u geen aangifte van de bedreiging door uw vader. U vreesde immers dat de politie, in een poging de situatie uit te klaren en jullie te verzoenen, u naar huis zou brengen voor een confrontatie met uw vader. Mocht uw vader veroordeeld worden door de politie zou u nog grotere problemen krijgen met uw familie (CGVS, p. 19, 20). Met deze verklaringen benadrukt u nogmaals de in Kosovo bestaande mogelijkheden tot bescherming, het functioneren van de politie en het intrafamiliale karakter van de door u aangehaalde problemen.

De door u neergelegde identiteitskaart bevestigt enkel uw identiteit en nationaliteit, waaraan in deze beslissing niet wordt getwijfeld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker beroept zich in een eerste middel op de schending van de artikelen 48 en 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) en van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951. Verder roept verzoeker de schending in van het redelijkheids- en het zorgvuldigheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur. In een tweede middel stelt verzoeker dat er een schending voorligt van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund. De middelen die door verzoeker worden ontwikkeld zullen derhalve slechts besproken worden in de mate dat ze betrekking hebben op de in het onderhavige arrest in aanmerking genomen motieven.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). Het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid

van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.3. De Raad stelt vast dat het meest wezenlijke element in het door verzoeker voorgehouden asielrelaas de homoseksuele relatie betreft die hij had met zijn vriend B. D.. Uit het verslag van het verhoor op het Commissariaat-generaal van 25 juni 2010 blijkt dat verzoeker de namen van de ouders van B. D. niet kent, niet weet of deze broers of zussen had en de geboortedatum van B. D. hem eveneens onbekend is (administratief dossier, stuk 3, p. 10 en 15). Voormelde volstreekte onwetendheid betreffende het meest wezenlijk element van het door verzoeker voorgehouden asielrelaas, zijnde de relatie met zijn vriend B. D., verhindert enig geloof te hechten aan dit relaas.

Verzoekers desbetreffende verweer in zijn verzoekschrift dat hij bij voormeld verhoor ten gronde niet wenste in te gaan op deze vragen teneinde te vermijden dat men B. D. hierop in Kosovo zou aanspreken waardoor ook hij problemen zou krijgen en waarbij verzoeker nu plots wel de geboortedatum van B. D. vermeldt evenals de namen van diens ouders en zus en broer kan door de Raad niet worden aangenomen. Vooreerst wijst de Raad erop dat op elke asielzoeker de verplichting rust om in elke fase van het onderzoek zijn asielrelaas zo correct en volledig mogelijk te vertellen alwaar verzoeker duidelijk in gebreke is gebleven. Verder oordeelt de Raad dat het volstrekt ongeloofwaardig is dat verzoeker nu wel plotseling bereid is voormelde gegevens mede te delen en dit onder het mom dat hij bij het verhoor op het Commissariaat-generaal vreesde dat men met deze gegevens zijn vriend zou kunnen detecteren in Kosovo. Immers heeft verzoeker bij voormeld gehoor de volledige naam van zijn vriend medegedeeld, stelde hij dat het een leeftijdsgenoot betrof die samen met hem in dezelfde klas zat en situeerde hij het huis van deze vriend in Legin (administratief dossier, stuk 3, p. 7, 8 en 15). Deze gegevens volstaan reeds ruimschoots om op basis hiervan deze persoon te detecteren. Verzoekers verschoningsgrond en de plotse mededeling van voormelde gegevens zijn derhalve volstrekt ongeloofwaardig.

De Raad wijst erop dat internationale bescherming slechts kan worden ingeroepen bij gebrek aan nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de asielzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil inroepen enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van de voormelde wet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de asielzoeker zich niet onder de bescherming van *in casu* zijn land van herkomst kan of, wegens het reële risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds. Een asielzoeker moet alle mogelijkheden tot bescherming uitputten of aannemelijk maken waarom hij geen enkel beroep deed op de nationale autoriteiten.

Uit de landeninformatie toegevoegd aan het administratief dossier (stuk 13) – waar ook verwerende partij naar verwees – dat gesteund is op gesprekken met vertegenwoordigers van NGO's in februari 2009 blijkt dat Kosovo beschikt over een antidiscriminatiewet, dat het klimaat jegens homoseksuelen zeer tolerant is geworden, dat er gayclubs bestaan in Pristina, dat er publieke campagnes werden gelanceerd om de homofobie te bestrijden, dat sinds de herfst van 2008 het mogelijk is om zich op een heel andere manier over de eigen seksuele voorkeur openlijk te uiten en dat indien iemand op grond van zijn seksualiteit aan geweld of pesterijen zou worden blootgesteld hiertegen normaliter door de KP (Kosovaarse politie) met steun van EULEX zal worden ingegrepen. Ook verzoekende partij bevestigt zelf bij het verhoor op het Commissariaat-generaal (administratief dossier, stuk 3, p. 20) dat de politie hem zal willen helpen en mogelijk zelfs zijn vader naar de gevangenis zal sturen en voegt eraan toe er eveneens “100% zeker” van te zijn dat de politie zou kunnen bemiddelen in het conflict tussen hem en zijn vader, alleen vreest hij nadien nog meer problemen met zijn vader en de familie. Uit voormelde informatie, die verzoeker niet ontkracht door het bijbrengen van andersluidende informatie, en uit de bevestiging van verzoeker zelf blijkt dat hij zich wel degelijk kan beroepen op de bescherming van de in zijn land van herkomst aanwezige autoriteiten.

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat door de aanwezigheid van de UN, de Kfor en de Eulex duidelijk blijkt dat er in Kosovo geen effectieve bescherming bestaat. Dit argument kan door de Raad niet worden gevolgd daar zoals gesteld in voormelde landeninformatie duidelijk blijkt dat zowel de in Kosovo aanwezige nationale als internationale autoriteiten samenwerken teneinde de nodige bescherming te kunnen bieden. Verder dient erop te worden gewezen dat luidens artikel 48/5, § 2 van de vreemdelingenwet de bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 kan worden geboden door de staat of partijen of organisaties, inclusief internationale organisaties, die de staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen. Het louter gegeven dat internationale autoriteiten op het Kosovaarse grondgebied aanwezig zijn sluit derhalve niet uit zich er op enige effectieve bescherming te kunnen beroepen.

Verzoekers argument dat de Kosovaarse politie hem zal doorsturen naar Eulex die dit op zijn beurt zal doen naar Kfor, die op zijn beurt niet bevoegd is in deze materie en derhalve opnieuw zal doorverwijzen naar de politie betreft een blote bewering die verzoeker op generlei wijze met objectieve informatie onderbouwt.

Ook verzoekers stelling dat het geenszins onaannemelijk is dat er bij de politiediensten personen zijn die homo's weinig genegen zijn waardoor geen effectieve hulp valt te verwachten betreft een blote en hypothetische bewering die bovendien flagrant strijdig is aan zijn eerdere bewering ervan overtuigd te zijn zich honderd procent op de politie te kunnen beroepen.

De ongeloofwaardigheid van het door verzoeker voorgehouden asielrelaas en de vaststelling, zoals bevestigd door verzoeker zelf, zich te kunnen beroepen op de bescherming van de in Kosovo aanwezige autoriteiten verhindert hem de status van vluchteling met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet toe te kennen.

2.2.4. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers asielrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht en dat hij een beroep kan doen op de bescherming van de in zijn land van herkomst aanwezige autoriteiten. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan eveneens worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt in toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenwel niet aan dat er heden in Kosovo een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon impliceert.

In hoofde van verzoeker kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.5. Waar verzoeker aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding (RvS 1 oktober 2003, nr. 123.728). Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd gehoord, waarbij hij de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen, werd hij bijgestaan door zijn advocaat en werd hij gehoord in aanwezigheid van een tolk die het Albanees machtig is. Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.6. Om voormelde redenen kan ten aanzien van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en evenmin een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking worden genomen.

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig januari tweeduizend en elf door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

BIEBAUT